

A. M. Hansen: Jeg vil gerne udtale en Tak til den højtærede Undervisningsminister og det højtærede Finansudvalg for den paa Finanslovsforslaget optagne Bevilling til en ny Bygning ved Gunslev Pigeheim samt til Erhvervelse af en ved Pigeheimmet beliggende Landejendom. Jeg takker for den store Interesse og Forstaaelse, der er vist denne Sag, og som har givet sig Udslag i, at flere Medlemmer af Finansudvalget har været nede og besøgt Hjemmet for nærmere at gøre sig bekendt med alle herhenhørende Forhold. Det er mig ikke ubekendt, at man i Finansudvalget har været nogen Betænkelighed ved at gaa med til det store Beløb, der kræves til denne Sags Løsning, en Betænkelighed, som jeg helt vel forstaaer. Men jeg vil gerne udtale min Glæde over, at man har overvundet denne Betænkelighed, fordi jeg føler mig overbevist om, at denne Udvidelse af Pigeheimmet vil blive til stor Gavn, for det første derved, at man afhjælper en meget følelig Pladmangel, idet man skaffer Plads til 30 Piger, men dernæst ogsaa derved, at man muliggør en Klassificering af Eleverne, der efter min Mening i høj Grad vil fremme Muligheden af at skabe bedre Vilkaar for Oplæring og Dygtiggørelse af de paa Hjemmet anbragte Piger og derved opnaa endnu bedre Resultater end hidtil. Derfor føler jeg Trang til at udtale min Tak for denne Bevilling.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører rorte ved et Spørgsmaal, som er af meget stor Betydning, nemlig Anbringelsen af Børn i private Plejehjem. Han ønskede, at Ministeren skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa i større Grad, end Tilfældet har været hidtil, at faa Børn anbragt i private Hjem i Stedet for i Børnehjem eller paa Opdragelsesanstalter. Jeg kan meget godt sympatisere med denne Tanke, men paa den anden Side maa man huske paa, at der er en hel Mængde Børn, der ikke egner sig til at blive anbragt i private Hjem. Jeg tænker navnlig paa saadanne Børn, som i en tidlig Alder har været f. Eks. stærkt tyvagtige, som har skulket fra Skolen, som har vagabonderet, som kort sagt er meget vanskelige at have med at gøre. Saadanne Børn kan vanskeligt anbringes i private Plejehjem. Man kan jo ikke anbringe et Barn i privat Pleje uden at give Plejeforældrene nøje Oplysninger om, hvordan Barnets Forhold har været, hvordan dets hele Karakter er. Der er Børn, som har en eller anden legemlig Svaghed, f. Eks. at være ufrivillige Vandladere; det maa da oplyses for Plejehjemmet, og Plejehjemmene vil da i mange Tilfælde sige: Nej, et saadant Barn tør vi ikke tage

ind i vor Familie. Saadanne Børn maa efter hele deres Natur anbringes i Børnehjem.

Der er ellers gjort adskilligt i de sidste Par Aar for at skaffe private Plejehjem. Jeg skal saaledes nævne, at der er blevet antaget en Mand, hvis Navn er Borre, en Lærer i Næstved. Han har berejst Sjælland og Lolland—Falster for at skaffe private Plejehjem, og hans Fremgangsmaade er den, at naar han kommer i et Sogn, sætter han sig i Forbindelse navnlig med Formanden for Husmandsforeningen, og ved at tale med ham faar han anvist saadanne Hjem, der er villige og egnede til at modtage Børn. Ad den Vej er der blevet anbragt ikke saa ganske faa.

Men hvad der gælder Børnehjemmene, gælder i endnu højere Grad vore Opdragelsesanstalter. Det koster jo Staten mange Penge at anbringe en Dreng eller Pige i en Opdragelsesanstalt. Vi er vist snart oppe paa en Udgift af henimod et Par Tusind Kroner aarlig for Anbringelse af en Dreng paa „Braaskovgaard“, og det er da ret naturligt, at det Spørgsmaal frembyder sig: Kunde man ikke anbringe et saadant ungt Menneske langt billigere ved at sende ham ud hos private Folk? Dette gøres imidlertid allerede nu i saa stor Udstrækning, som det er muligt at gøre det. Men man maa huske paa, at de, der anbringes paa disse Opdragelsesanstalter, er jo saadanne unge, som er kommet paa Kant med Lovene, som har været tiltalte for Lovovertrædelse en, to, tre Gange, og som har faaet deres Straf eftergivet, er blevet betinget benaadet; men naar det saa viser sig, at de stadig fremturer i det samme, er der kun to Ting at vælge imellem: Det ene er at lade dem gaa over til Nyborg Straffeanstalt og udsøne en Straf paa 6, 8, 12 Maaneder og saa dermed være fri. Den anden Udvej er at anbringe dem paa en eller anden Opdragelsesanstalt, hvor man søger at indvirke paa dem i god Retning, søger at lære dem et eller andet Haandværk, hvorved de kan ernære sig selv i Fremtiden. Nu tvivler jeg ikke om, at hvis man vilde tilbyde en Betaling af 10—12—1 400 Kr. aarlig for at modtage et saadant ungt forvildet Menneske, vilde der melde sig mange, som sagde: Her faar jeg en Dreng paa 14, 16, 17 Aar, og jeg kan maaske faa lige saa meget for at tage ham, som Staten betaler paa en Opdragelsesanstalt, maaske 10—1 200 Kr. aarlig. Mange vil gøre det, fordi de ser, at her er en Forretning at gøre. Men Spørgsmaalet er, om det er heldigt overfor disse unge Mennesker. Jeg tror det ikke.

Vi har nu altsaa vedtaget Bevillingen til det store Pigeheim i Gunslev paa Falster,